

Dr. sc. MARIJAN KRAJČER, dipl. ing. građ. (1929. – 2009.)

Cijenjeni i svima dragi kolega prof. dr. sc. Marijan Krajcer, dipl. ing. građ. zauvijek je napustio svoje prijatelje i znance 15. veljače 2009.

Marijan Krajcer rođen je 18. kolovoza 1929. u Varaždinu, gdje je polazio i završio osnovnu i srednju školu. Na varaždinskoj je gimnaziji maturirao 1948. godine. Na Fakultetu za arhitekturu, gradbeništvo in geodeziju u Ljubljani diplomirao je 1959. godine

Odmah nakon završetka studija zaposlio se u Građevinskom kombinatu *Zagorje* u Varaždinu. Bio je voditelj gradilišta na brojnim velikim projektima. Nakon nekoliko godina uspješnog izvođačkog rada prešao je u projektni biro GK *Zagorje* kao uspješni voditelj, a poslije i tehnički direktor cjelokupnog kombinata, tada jednog od najvećih i najuspješnijih naših građevinskih poduzeća.

U GK *Zagorju* radio je sve do 1973. godine. Nakon toga je prešao na ondašnju Višu tehničku rudarsku geografičku školu u kojoj je bio viši predavač iz kolegija Tehnička mehanika. Na toj je obrazovnoj ustanovi, koja je 1975. preimenovala u Višu geotehničku školu i djelovala u sastavu Rudarsko-geološko-naftnog fakulteta u Zagrebu, koja je 1990. prerasla u Geotehnički fakultet Sveučilišta u Zagrebu ostao sve do umirovljenja. Na Fakultetu je biran za docenta, a predavao je predmete Građevinska statika te Beton i armirani beton. Istodobno je predavao i kolegij Betonske konstrukcije i Tehnička mehanika na varaždinskom odjeljenju Građevinskog fakulteta Sveučilišta u Zgrebu. Godine 1985. biran u trajno zvanje predavača, a 1987. za znanstvenog suradnika.

Na Fakultetu građevinskih znanosti u Zagrebu magistrirao je 1983. godine, a 1986. je na istom fakultetu doktorirao s temom disertacije: *Istraživanje najpovoljnijeg odnosa deformacija za proračun gubitka sile prednaprezanja zbog skupljanja i puzanja betona*. U tom je radu predložen nov način armiranja spojeva konstruktivnih sustava kojima se postiže znatna ušteda armature. Radio je

na Geotehničkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu sve do kraja svog radnog vijeka 1994. godine. Kao nastavnik izdao je posebna skripta. Bio je i mentor za izradu brojnih diplomskih radova.

Tijekom rada u varaždinskoj visokoškolskoj ustanovi bio je voditelj i suradnik na više znanstvenih projekata. Osim po svojoj znanstvenoj temeljitosti i znatiželji bio svima znan i vrlo cijenjen kao vrstan pedagog i predavač, izrazito omiljen među studentima. Njegova su predavanja, koja je pripremao za studente i za brojne stručne skupove, bila vrlo dojmljiva, a osobito je bila omiljena njegova toplina, neposrednost i jednostavnost. Objavio je više znanstvenih i stručnih članaka te sudjelovao na mnogim znanstvenim i stručnim skupovima u zemlji i inozemstvu. Posebno su ostali zapamćeni njegovi radovi koje je skupa s koautorima pripremio za velike geotehničke znanstvene skupove u St. Luisu u SAD-u 1993. i New Delhiju u Indiji 1994. godine, a u kojima su temeljito obrađeni problemi sidrenja u nekoherentnim tlima.

Svim će svojim kolegama, prijateljima, a osobito generacijama studenata koje je odgojio, zauvijek ostati u sjećanju po svojoj izrazitoj vedrini i duhovitosti. Svi koji su imali čast s njim raditi i suradi-

vati u njegovu stručnom, projektantskom, znanstvenom i nastavnom radu uvijek će pamtiti njegovu srdačnost, drugarstvo i spremnost za nesebičnu pomoć.

Valja svakako istaknuti da je Marijan Krajcer bio jedan od osnivača i dugogodišnji član Društva građevinskih inženjera i tehničara Varaždin. U jednom je mandatu bio i predsjednik, a smrt ga je zatekla na položaju predsjednika Nadzornog odbora. Za svoj je nesebičan rad u Društvu dobio i brojna priznanja, a posljednje je primio na proslavi 45. obljetnice neprekidnog djelovanja. Nedavnu proslavu 50. obljetnice rada, kojoj se posebno veselio, nije nažalost uspio doživjeti.

Smrt prof. dr. sc. Marijana Krajcera veliki je gubitak za njegovu obitelj, ali i za sve njegove znance i prijatelje, a posebno za njegove kolege u DGIT-u Varaždin s kojima je surađivao punih pet desetljeća. Ostaje ipak zadovoljstvo da su iza njega ostale brojne velike i značajne građevine koje je izgradio ili projektirao te brojni znanstveni i stručni projekti u koje je bio uključen. Ostaju i brojne generacije bivših studenata i sadašnjih stručnjaka koje je odgojio i koje su mu zauvijek zahvalne za sve ono što im je pružio. Pripadao je onoj generaciji građevinskih stručnjaka koja se ogledala gotovo u svim područjima građevinarstva. Radio je kao mladi stručnjak na brojnim gradilištima, najčešće kao voditelj radova, a potom je neko vrijeme i kao projektant. Kao iskusan stručnjak prešao je među nastavnike kako bi svoje golemo stručno znanje mogao prenositi mladim generacijama, a pritom se i sam uz redovit svakodnevnim rad znanstveno i stručno usavršavao. Stoga i ne čudi što su se kolege iz DGIT-a Varaždin na njegovu oproštaju s bolom prisjetili stihova Maka Dizdara: Zemlja je smrtnim sjemenom posijana. / Al smrt nije kraj, jer smrti zapravo i nema. / I nema kraja. Smrću je samo obasjana / Staza uspona od gnijezda do zvijezda.

B. N.